

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/159/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516200117
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516200117.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: A. na R. T., Z.: XX XXX XXX, R. XX, U., zast. advokátskou kanceláriou AENEA Legal, s.r.o., IČO: 35 951 125, Jozefská 3, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Y. Q., Q.. XX. X. XXXX, X/ Z. Q., Q.. XX. X. XXXX, K. U. T. X, U., o 1.388,54 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 28. novembra 2016 č. k. 10C 3/2016- 85, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a vo výroku o trovách konania (výroky IV., V.) a vec sa v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 1.337,97 eur s 4 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 12. 11. 2015 do zaplatenia, s 8,05 % úrokom z omeškania zo sumy 1.336,64 eur od 4. 11. 2015 do zaplatenia s tým, že súd prvej inštancie dlžnú sumu povoľuje žalovaným splácať v splátkach po 400,- eur mesačne splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Žalovaným 1/, 2/ ďalej súd prvej inštancie uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi poistné za rok 2015 v sume 4,69 eur a ďalej v sume 3,5 promile zo zostatku istiny ročne za každý aj začatý rok až do zaplatenia istiny, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmluvnú pokutu vo výške 100,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu Študentský pôžičkový fond uzavrel dňa 12. 10. 2012 so žalovanou 1/ M. Č.. XXX/XXXX o pôžičku zo Š. R. A., na základe ktorej bola žalovanej 1/ poskytnutá pôžička vo výške 1.328 eur s tým, že pôžičku sa žalovaná 1/ zaviazala splácať v splátkach po 16 eur mesačne. Žalovaný 2/ prevzal ručenie za záväzok žalovanej 1/. V čl. III. zmluvy bolo dojednané, že v prípade neoznámienia ukončenia štúdia a nepredloženia dokladu potvrdzujúceho túto skutočnosť, vznikne žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100,- eur. Žalovaná 1/ pôžičku riadne nesplácala a pre tento prípad boli v zmluve dojednané úroky vo výške 4 %. Keďže právny predchodca žalobcu mal s B. poisťovňou, a. s. uzavretú poistnú zmluvu o skupinovom poistení osôb na poistenie poskytnutých pôžičiek, v čl. IX. ods. 5. Zmluvy sa žalovaná 1/ zaviazala zaplatiť žalobcovi aj poistné, ktoré predstavuje sumu 4,69 eur.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „V predmetnom spore žalobca ako právny nástupca Š. R. A., IČO: XX XXX XXX v zmysle § 23 ods. 2 zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania s účinnosťou od 1. 1. 2013 a veriteľ uplatnil voči žalovanému 1/ ako dlžníkovi

a žalovanému 2/ ako ručiteľovi pohľadávku, ktorá vznikla na základe zmluvy o pôžičke zo Š. R. A. podľa ustanovení zákona č. 200/1997 Z.z. o Š. R.Č. A. ako osobitnom zákone. Listinnými dôkazmi bola preukázaná dôvodnosť aj výška dlhu. Žalovaný 2/ žalovanú sumu nerozporoval. Žalovaný 1/ bol v konaní nečinný. Žalovaný 1/ porušil oznamovaciu povinnosť podľa čl. III. ods. 8 Zmluvy, nezaslal žalobcovi do 14 dní doklad o ukončení štúdia, tak, ako je uvedené v čl. III. ods. 8 Zmluvy a preto je dôvodná i požadovaná zmluvná pokuta 100 eur.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie výrokmi I., II., III. napadnutého rozsudku žalobe vyhovel. Žalobca sa svojou žalobou domáhal aj zaplataenia „poplatkov a náhrad“ vo výške 50,57 eur. V tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol s týmto odôvodnením: „Pokiaľ ide o požadované poplatky, žalobca tieto nepreukázal sadzovníkom poplatkov ako ani dokladmi o doručovaní zásielok, ktorých zrejme poštových nákladov sa dožaduje. Súd preto tento nárok ako nepreukázaný v sume 50,57 eur, ktorá bola súčasťou dlhu vo výške 1.388,54 eur vyčísleného ku dňu 11. 11. 2015 a v sume 55,26 eur vyčísleného ku dňu 4. 11. 2015 ako súčasť sumy 1.391,90 eur nepriznal.“ Výrok o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil takto: „Žalobca bol v konaní úspešný čiastočne a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu.“

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie. Odvolanie odôvodnil v podstate tým, že v prílohe podania z 12. 2. 2016 do spisu založil Sadzovník poplatkov a náhrad pre pôžičky poskytnuté študentom podľa § 10 zák. č. 396/2012 Z.z.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok IV.).

6. Žalobca podaním z 9. 10. 2019 vzal žalobu späť v časti istiny 1.337,97 eur, v časti zmluvných úrokov vo výške 63,51 eur, v časti úrokov z omeškania vo výške 130,07 eur, v časti zmluvnej pokuty 100,- eur a v časti poistného 4,69 eur, teda vzal ju späť v rozsahu výrokov I., II., III. rozsudku súdu prvej inštancie. Z obsahu odvolania žalobcu však vyplýva, že odvolaním napadol iba výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v časti poplatkov a náhrad zamietnutá. Žalobca síce v odvolaní uviedol, že ním napáda aj výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že „súd vadne judikoval záväzok žalovaných v I. a II. rade.“ Z celkového obsahu odvolania je však zrejmé, že žalobca odvolaním napadol výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, teda výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Vo výrokoch I., II., III. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 13. 1. 2017 (viď doručky na č. I. 88). Keďže teda tieto výroky rozsudku súdu prvej inštancie nadobudli právoplatnosť, žalobca nemohol v tomto rozsahu vziať žalobu späť a pokiaľ tak podaním z 9. 10. 2019 urobil, tento jeho procesný úkon nemôže vyvolať žiadne následky. Preto odvolací súd nemohol postupovať v zmysle § 370 C.s.p.

7. Žalobca v žalobe špecifikoval žalovanú sumu 1.388,54 eur tak, že táto pozostáva z pôžičky vo výške 1.328 eur, z poplatkov a náhrad vo výške 50,57 eur a zo 4 % úroku v sume 9,97 eur ($1.328 + 50,57 + 9,97 = 1.388,54$ eur). Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v časti poplatkov a náhrad, teda zamietol ju pokiaľ ide o sumu 50,57 eur a žalobcovi teda priznal sumu 1.337,97 eur ($1.388,54 - 50,57 = 1.337,97$ eur). Výrok napadnutého rozsudku teda netrpí žiadnou „chybou v písaní“, ako to uviedol v bode VII. odvolania žalobca.

8. Vzhľadom na právoplatnosť výrokov I., II., III. rozsudku súdu prvej inštancie predmetom konania zostala suma 50,57 eur z titulu poplatkov a náhrad s prísl., teda s úrokami a s úrokami z omeškania, ktoré podľa žalobcu boli žalovaní v zmysle predmetnej zmluvy povinní zaplatiť. V čl. IV. ods. 3., 5. predmetnej zmluvy bola dojednaná povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi aj poplatky a náhrady v zmysle Sadzovníka poplatkov a náhrad. Žalobca skutočne v prílohe podania z 12. 2. 2016 (č. I. 33) do spisu založil Sadzovník poplatkov a náhrad a výpočet výšky poplatkov, ktoré bola povinná zaplatiť žalovaná 1/ s tým, že má ísť o sumu 55,26 eur (č. I. 41). Preto nemôže obstať odôvodnenie napadnutého rozsudku, podľa ktorého žalobca nepreukázal existenciu Sadzovníka poplatkov a náhrad. Odvolací súd je preto toho názoru, že v tejto časti je záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní nároku na poplatky a náhrady predčasný.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok IV.) a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ňom bude žalobca musieť preukázať, že mu vznikol nárok na poplatky, resp. náhrady v ním tvrdenej výške 50,57 eur a bude musieť predložiť

dôkazy preukazujúce, že skutočne zaslal žalovanej 1/ konkrétne zásielky a že teda skutočne musel zaplatiť pošte poštovné v konkrétnej výške. Žalobca tiež bude musieť vysvetliť, ako postupoval pri výpočte výšky poplatkov (č. I. 41) a prečo do tohto výpočtu zahrnul aj poisťné, ktoré predsa za roky 2015, 2016 a 2017 žalovaná 1/ zaplatila, čo uviedol v podaní z 9. 10. 2019. Žalobcu v tomto ohľade zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

10. Vzhľadom na zrušenie výroku IV. napadnutého rozsudku musel odvolací súd zrušiť aj výrok o nároku na náhradu trov konania (výrok V.).

11. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).